

Šopek pesemc na grob materi.

Tvoji lepi sivi lasi.

*Tvoji lepi, sivi lasi
bili temni so nekdej,
ko sem gladil jih kot dete,
ko je bil življenja maj.*

*Pravijo, da skrb in žalost
najbolj glavo posivi;
ko te gledam, mi ta misel
muči srce in teži.*

*Saj gotovo sem provzročil
tebi, mati, tudi jaz
marsiktero bridko uro,
marsikteri sivi las!*

Bila si stroga.

*Bila si stroga,
mati, z menoj,
dasi sem bil
provenček tvoj.*

*Ko bi ne bila
stroga tako,
bilo bi zame
lažje slovo.*

Tvoje življenje ni bilo veselo.

*Tvoje življenje ni bilo veselo,
bilo je polno težav in skrbi;
redkokdaj solnce je tebi blestelo,
največ je bilo prečutih noči.*

*Tvoje življenje ni bilo veselo,
ti si imela prerahlo srce,
tebe je kmalu in hudo bolelo
bolj nego lastno še — tuje gorje.*

Nisi bila bogata.

*Mati, nisi sicer bila bogata,
tvoje srce pa je bilo — iz zlata;
najbolj vesela v življenju si bila,
ko si svoj kruh s siromakom delila.*

*S praznikom bila si nezadovolja,
če je ostala nam miza prepolna,
in če siromaka slučajno ni bilo,
da bi se prazniško ga pogostilo.*

*Nismo imeli, kar vse bi želeli,
toda pomanjkanja nismo trpeli;
nič se pri hiši nikdar ni poznalo,
kar se ubožcem je kdaj darovalo.*

Bila si preprosta.

*Bila si preprosta žena,
pa po duhu plemenita,
vsakomur prijazna vedno,
a nikomur — neodkrita.*

*Ti ljubila si resnico
in poštenost si slavila. —
Bila si nam vzorna mati,
ker si z zgledom nas učila*

L. Černež.

